

намѣри въ него нѣщо, за което да се залови? Невъзможно е любовта да отиде на праздно мѣсто. За да влѣзе нѣкъде, тя трѣбва да намѣри нѣщо, за което да се хване. Това нѣщо е ханизе, т. е. реалното въ свѣта. Тази дума е неразбрана, но за онзи, който я разбира, тя крие въ себе си велико съдържание и смисълъ.

Значи, думата „ханизе“ предизвиква слънцето да се прояви. Думата „беримезаи“ пѣкъ показва, че свѣтлината иде да разкрие нѣщата. Думата „земеразахеси“ опредѣля пѣтя на живота. Тѣй щото, първо трѣбва да се яви слънцето, да огрѣе пѣтя на човѣка. Щомъ слънцето изгрѣе, той поема пѣтя си. Щомъ трѣгне на пѣть, около него е свѣтло, всички нѣща се разкриватъ вътре и вънъ отъ него. Безъ пѣть нѣма движение. Затова, именно, се казва, че човѣкъ поема пѣтя на живота, билъ той духовенъ или свѣтски, общественъ или индивидуаленъ. Ако разложите думата „ханизе“ на срички, ще получите три думи, съ които българитѣ си служатъ: ха — като междуметие, ни — насъ или ни — мѣстоиме и зе — минало време отъ глагола вземамъ, трето лице, единствено число — той взе. Това е свободенъ преводъ на думата.

Като ученици, вие трѣбва да работите върху вѣрата си въ Бога, въ Великото въ свѣта. Само то може да ви повдигне, да ви даде потикъ за работа. Безъ вѣра въ живота човѣкъ лесно отпада, губи духъ и разположе-